

HOTĂRÎREA

PARLAMENTULUI REPUBLICII MOLDOVA

privind situaţia din stînga Nistrului şi din alte localităţi ale republicii

În situaţia actuală, cînd forţele separatiste şi formaţiunile banditeşti de mercenari au declanşat o agresiune militară împotriva Republicii Moldova, care se soldează cu multe pierderi de vieţi omeneşti şi care pune în pericol integritatea teritorială a statului, Parlamentul Republicii Moldova cheamă la consolidarea tuturor forţelor patriotice, formaţiunilor politice şi celor de altă natură, la susţinerea luptei eroice a cetăţenilor din stînga Nistrului împotriva intervenţiei.

În scopul acordării de ajutor urgent organelor legitime ale puterii de stat şi populaţiei din această zonă, Parlamentul Republicii Moldova hotărăşte:

1. Guvernul va întreprinde toate măsurile necesare pentru normalizarea situaţiei din localităţile supuse agresiunii şi va informa zilnic Parlamentul asupra acestor măsuri şi asupra evoluţiei evenimentelor.

2. Prezenta Hotărîre intră în vigoare la data adoptării.

Preşedintele Parlamentului Republicii Moldova

Alexandru MOŞANU

Chişinău, 17 martie 1992.

ŞTIRI DIN TIRASPOL

La Tiraspol a început campania de adunare a banilor pentru a se confecţiona uniformă nouă cazacilor ruşi.

Stofa pentru uniformă urmează să fie livrată de asociaţia locală de ţesături de bumbac, iar croitoresele concernului "Odema" vor face tot posibilul ca la 9 mai cazacii să apară la paradă în uniformă nou-nouţă.

* * *

Ieri dimineaţă mai multe troleibuze din parcul orăşenesc şi-au schimbat rutele, toate îndreptîndu-se spre gară. Mii de oameni au sosit aici şi au umplut peronul, exodul dispersîndu-se în două torente. Spre Chişinău au plecat cu trenul "Diessel" studenţii tehnicumurilor şi ai Institutului Pedagogic. Iar spre Odesa, în vagoane deja pline, au urcat pînă la refuz mii de femei cu copii şi geamantane.

Valentina Cociubei, crainică la radio Tiraspol, a apelat ieri în repetate rînduri la conştiinţa bărbaţilor tineri, care, chipurile, fac business şi beau cafea în casele lor în loc să sarăla "apărarea Patriei".

Oare să nu intuiască cazacii şi gardiştii mercenari că sînt înconjuraţi de grija femeilor tiraspolene ca să rămînă teferi feciorii şi ginerii lor?

* * *

Însoţit de un grup de deputaţi din Federaţia Rusă, ieri generalul Piankov, locţiitorul comandantului suprem al Forţelor Armate din C.S.I., a vizitat oraşul de pe Nistru, unde a avut o întîlnire cu Smirnov şi alţi lideri separatişti.

Ieri dimineaţa a fost anunţată în mare grabă mobilizarea cazacilor din Tiraspol. Li s-a prescris să-şi ia haine calde, hrană pe 24 de ore, pachete medicale, ceva veselă. La ora 12.00 lîngă Casa Sovietelor s-a adunat mai multă lume curioasă decît cazaci doritorii de luptă. După o oră de despărţire au fost îmbarcaţi în 6 autobuze şi au plecat din oraş. Încotro? Ştie toată lumea.

V.PĂCURĂ

ÎNCĂ O NOAPTE DE CONCILIERE, PRIMA ZI DE PACE?

*** Timpul se numără pe ore, dar nu pentru noi...**

După cum am făgăduit în nr.nostru de ieri, revenim cu amănunte asupra vieţii de război civil. Contrar comunicatelor oficiale, prin care confruntarea armată din Transnistria este calificată cu blîndeţe drept "conflicte locale", "S.Ţ.", în persoana subsemnaţilor, îşi permite să afirme că peste Nistru are loc un adevărat război civil. Aşadar, amănunte din realităţile războiului civil din Moldova.

Coşniţa, 17 martie, 14.10. Peste podul Coşniţa - Vadul lui Vodă, refugiaţii din Coşniţa, Doroţcaia vin în grupuri pe malul drept ducînd cu ei lucruri de uz casnic, vite. Dar mai ales copii, mulţi copii... Ultimii, neînţelegînd, în fond, esenţa lucrurilor, cască gura la armele poliţiştilor, şi mamele îi trag de mînă. Atenţia generală însă e focalizată asupra unui civil escortat de 4 poliţişti. La rugămintea noastră, Cristea Berbeu, plutonier, ne explică: am prins o iscoadă. S-a mascat şi nota într-un caiet poziţiile noastre, efectivul. Avea asupra sa o imitaţie de pistol "Makarov". Nu departe de locul unde a fost prins a fost găsită o mină de semnalizare. Îl ducem la comandament.

La capătul podului ne ciocnim cu un element nou în "recuzita" de război a poliţiei: beretele roşii.

- Dl locotenent major, dacă se poate, cine sînteţi?

- Sînt Iurie Bîrcă, locţiitorul comandantului detaşamentului cu destinaţie specială al Direcţiei de penitenciare a M.A.I. al Republicii Moldova. Am venit [illegible] frontului.

O rachetă lansată de gardişti a nimerit în casa unei bătrîne care odihnea în acel moment pe patul ocrotit de răstignirea lui Christos. Biata femeie a rămas în viaţă...

E tot ce a rămas dintr-o grădiniţă de copii în urma tirului de rachete.

V. TUDOR ARGUS

RUŢKOI A MIROSIT ÎN VIAŢA LUI PRAF DE PUŞCĂ

"Evacuarea trupelor (C.S.I.) din Caucaz şi Moldova trebuie să se realizeze imediat", a declarat vicepreşedintele Rusiei, Aleksandr Rutkoi, menţionînd că această chestiune a fost discutată cu preşedintele Boris Elţin, care a dat dovadă "de înţelegere", transmite agenţia ITAR-TASS, preluată de Rompres.

COMISARUL POLIŢIEI DIN TIGHINA [illegible] CĂ JURNALIŞTII AR

VENETICII ÎI CHEAMĂ LA

în ajutorul poliţiştilor.

La 14.20 pornim direct spre linia întîi a frontului. Pe drum face autostop un civil. Îl luăm în maşină. Precizăm că se numeşte Pavel Cebuc, plutonier în unitatea de poliţie pentru paza guvernamentală.

Sînt originar din Coşniţa. N-am fost mobilizat, am venit ca voluntar în satul meu. Să fiu alături de săteni, altfel, cum am să mă uit în ochii lor?.. Se vorbea că ni se va repartiza cîte un pistol "Makarov". Dar ce să fac cu el? Parcă asta e armă?

Pe linia întîi (fabrica de conserve). Printre feţele încruntate şi obosite ale voluntarilor din sat şi cele petrificate ale poliţiştilor, vedem şi una cunoscută: Valeriu Motîngă, căpitan în poliţia specială, cu care am mai dialogat în evenimentele de la 13 decembrie la Dubăsari şi de la 4 martie la Cocieri:

- Deocamdată e normal. Am respins dimineaţă un atac violent. N-avem pierderi.

Mergem în tranşee. Victor Grebincea, locţiitor de comandant de pluton, ne mărturiseşte:

- Stăm a treia zi. În dimineaţa zilei am fost atacaţi de gardişti, sprijiniţi de blindate pe şenile. Slavă domnului n-a căzut nimeni din băieţi. Din partea lor, nu ştim. Dar a fost greu...

În trei zile plutonul n-a avut mîncare caldă, nemaivorbind de baie. Mulţi au răcit, şi pe fundalul rafalelor, tusea lor pare o prezenţă paşnică. Mai grav e însă că sînt nevoiţi să facă economie de cartuşe. Şi să-şi cruţe nervii, întrucît contra blindatelor se cer grenade antitanc, iar ei nu le au.

Dl Hămurari, superior pe poliţia specială şi voluntarii de la Coşniţa, la insistenţa noastră ne declară: - Cu hrană ne ajută populaţia. Cît priveşte muniţia... ne ajunge pe o oră (Rîde. Apoi cu ton serios:) Pînă la ora 18.00 mai avem trei ore. Acum timpul se numără nu cu zilele, ci cu orele. Nu pentru noi, pentru Guvern, Parlament, Republică. Dacă ne atacă, o să dau oamenilor ordin să se retragă, pentru că nu dispunem de o suficientă acoperire tehnică.

(Urmare în pagina 3)

COMISARUL POLIŢIEI DIN TIGHINA V.GUSLEACOV SUSŢINE CĂ JURNALIŞTII AR PUTEA CONTRIBUI LA ÎNCETAREA RĂZBOIULUI DIN TRANSNISTRIA

Cor.: Domnule comisar, vă citesc pe faţă oboseala mai multor nopţi nedormite.

V.Gusleacov: De 18 zile n-am fost acasă, nu mi-am văzut soţia şi copiii.

Cor.: Sper că se află în securitate.

V.G.: Relativ.

Cor.: Poate îi adăpostiţi undeva?

V.G.: Ce-ar crede lumea despre mine şi despre subordonaţii mei, dacă într-un moment de slăbiciune ne-am ascunde familiile?

Cor.: Astăzi n-am văzut prin oraş nici un poliţist. Ce se întîmplă?

V.G.: Secţia de poliţie e în stare de asediu. Activitatea noastră a fost zădărnicită de atacurile gardiştilor asupra poliţiştilor, care începînd cu 2 martie, curent, au încetat abia acum vreo două zile. Neavînd nici un sprijin din partea conducerii oraşului, de la 7 martie încoace nu putem să ne îndeplinim obligaţiunile de serviciu. Am ocupat poziţie de apărare, fiindcă gardiştii pot purcede în orice moment la asaltul sediului.

Cor.: Sînteţi în stare să le opuneţi rezistenţă?

V.G.: Dispunem de forţe suficiente, dar ar fi cazul ca să ne ajute şi mass-media oficială.

Cor.: Ce aveţi în vedere?

V.G.: Atît eu, cît şi colectivul condus de mine pledăm pentru o republică integră şi suverană, sprijinim întru totul Parlamentul şi Guvernul legitim. Dar eforturile noastre îndreptate spre reinstaurarea legalităţii vor fi zadarnice atîta timp cît radioul, televiziunea şi în special ziarele "Nezavisimaia Moldova" şi "Sfatul Ţării" nu vor lua o poziţie mai diplomatică în ce priveşte problema Unirii cu România (de săptămînalul "Ţara" nu vorbesc, deoarece e organul F.P.C.D., scopul politic al căruia îl cunoaşte toată republica). Trebuie să înţelegeţi că procedînd astfel faceţi jocul separatiştilor transnistreni. Cred că nu e tocmai momentul cel mai potrivit pentru atare propagandă în prezent, cînd ideea respectivă n-are priză la majoritatea moldovenilor, nemaivorbind de populaţia rusofonă din Tighina şi Transnistria. Vă rog să nu mai turnaţi gaz pe acest foc mistuitor. La noi îşi fac serviciul oameni de 12 naţionalităţi, care sînt patrioţi ai acestui pămînt, dar care au şi ei dreptul la opinie. Unii, după ce citesc materiale cu conţinut unionist, se apropie de mine şi mă întreabă: "Za cito voiuem?" Pe mine această întrebare mă pune în gardă din motive lesne de înţeles şi într-un anumit mod mă derutează. Sfătuiţi-mă, ce să le răspund.

Gheorghe BODEANU

VENETICII ÎI CHEAMĂ LA ARME ŞI PE CAZACI

În noaptea de 12 spre 13 martie, la un post de poliţie de pe şoseaua Bender - Căuşeni, a fost atacat mişeleşte de către gardişti un grup de poliţişti. În schimbul de focuri a fost ucis un gardist. Cel răpus de gloanţe era membru al gărzii găgăuze. Marţi, 17 martie, liderii de la Comrat au organizat un miting de doliu cu prilejul funeraliilor gardistului Iurii Gaidargi. "Va fi un spectacol, dar nu un miting de doliu", ziceau mai mulţi dintre cei adunaţi în piaţa centrală a Comratului. Aşa a şi fost. Majoritatea din cei care au luat cuvîntul au încercat să-i provoace pe cei peste 1 000 de participanţi la manifestare, însă cel mai reuşit, pare-se, a făcut-o Galina Draizen, membru al comitetului de grevă din Tiraspol. Pentru toate cele ce se întîmplă, deci şi pentru moartea gardistului din Comrat, ea a dat vina pe "naţionaliştii din Chişinău". Gardista de la Tiraspol i-a învinuit şi pe poliţiştii sosiţi în zona conflictului de crime grave. Ca şi Galina Draizen, a continuat să verse lacrimi de crocodil şi învechita în rele Maria Marunevici, care în numele femeilor găgăuze a dat citire unui apel în care acestea se obligă,cică, "să facă tot posibilul ca provocările naţionaliştilor din Moldova şi România să nu se răsfrîngă asupra patriei noastre - Bugeacul".

Se pare că încercările liderilor de aici au atins scopul scontat, căci un bătrînel prezent zicea că moldovenii n-au ce căuta în Comrat, să plece la Chişinău, dacă vor să trăiască.

A.CRISTEA

ÎNCĂ O NOAPTE DE CONCILIERE, PRIMA ZI DE PACE?

* Timpul se numără pe ore, dar nu pentru noi

(Urmare din pagina 1)

La 17.35 eram deja la Primăria s.Cocieri. Din primele fraze ale interlocutorilor noştri am ghicit încordare, disperare, ură. Nicolae Coică, primarul s.Corjova: - Sîntem terorizaţi zilnic. Mă întreb: oare 3,5 milioane de moldoveni nu pot face regulă între 3 sute mii de separatişti? Că doar în campania electorală dl Snegur s-a bucurat de prezenţa şi susţinerea a 6 mii de participanţi la întîlnirea pe care a avut-o în Dubăsari, la numai cîteva sute de metri de postul gardiştilor înarmaţi de la baraj. Lumea s-a adunat să voteze, în persoana lui, integritatea Moldovei. Unde e tehnica care trebuie să sprijine poliţia? Ce-i asta? Trădare? Să se spună lucrurilor pe nume.

Simţim că aici se trăieşte şi se judecă în alt registru sufletesc, chiar în comparaţie cu Coşniţa.

Ora 17.50. Intrăm pe teritoriul fostei unităţi militare, unde acum îşi are sediul poliţia.

Sîntem întrebaţi ce veşti noi aducem de la Chişinău. "Mai bine ar aduce tancuri", e întrerupt poliţistul curios de un coleg ursuz. Atmosfera generală: incertitudine, lipsă de muniţii, de blindate pe şenile, dar mai ales de coordonare în acţiunile comandamentului. Îl întîlnim pe dl Ion Răciulă, fost comisar al raionului Dubăsari. Dînsul nu e prea vorbăreţ.

Se creează puţin agiotaj doar cînd e scos cazacul Şkuro pentru a fi transportat la Chişinău. Dar numai pentru cîteva clipe, şi oamenii se închid din nou în sine: a bătut ora 18.00, a expirat "ultimatumul" - butaforie şi nici o veste de la Chişinău... Un coleg de Universitate, poliţist şi el, îmi spune: - Rămîne aici carne de tun, dar rămînem. Deşi nu toţi judecă la fel...

Bacul, unicul mijloc de circulaţie între două maluri. Pînă deunăzi. Acum, unicul mijloc de refugiere a civililor şi retragere a poliţiştilor, în caz de criză. Podazii sînt îngrijoraţi că apa scade din cauza că încă la 3 martie, cînd poliţia specială a forţat Nistrul pe gheaţă, venind în ajutorul Cocierilor, gardiştii au deschis ecluzele hidrocentralei de la Dubăsari.

La acea oră refugiaţii de pe malul stîng pichetau Parlamentul, iar alte forţe ale poliţiei erau mobilizate pentru a-l păzi...

Coşniţa, 18 martie, ora 10.30. Noaptea a trecut în linişte. Oamenii se odihnesc, cu excepţia lui Sergiu Eriomenco şi Lilian Belibov, caporali în poliţia specială, care stau de pază.

Alături au trei civili. Cine sînt? Voluntari. Din Coşniţa? Nu, de la Chişinău. Gheorghe Z., lîngă el Ion Ivaşchevici şi Ion Grosu.

La întoarcere ne vine în întîmpinare un flux invers de refugiaţi în special femei. Stopăm pentru o clipă şi o femeie ne dumireşte că merge să-şi vadă casa şi să dea mîncare la vietăţile rămase. Cîţiva moşnegi cioplesc haragi. Zi de primăvară.

Fidel GALAICU
Mihai CĂLIN